

“आपले मंडळ”

Maharashtra Mandal of Detroit

रुनोहबध

नाटक विशेष

- * युथ कॉर्नेर
- * चवीनं खाणार त्याला...
- * ललित
- आणि बरंच काही...

अंक २

STIMULUS REFINANCE

UNDER THE OBAMA STIMULUS PLAN

**LOANS
AVAILABLE
IN MOST
STATES!**

**Purchase
Loans
Available**

Primary Home
and Investment
Property

*Minimizing Cost,
Maximizing Investment*

Sistar Mortgage

SPECIALIZES IN

- * RESIDENTIAL FHA FINANCING
- * SELF-EMPLOYED LOANS
- * CONFORMING RATES
- * CASH-OUT REFINANCE
- * INVESTMENT PROPERTY LOANS
- * JUMBO LOANS

IF YOU WERE UNABLE TO REFINANCE
BECAUSE YOUR HOME HAS LOST VALUE,
NOW IS THE TIME TO ACT!

**Great Rates
on 5/1, 7/1 &
10/1 ARMs**

**Now Hiring Qualified
Loan Officers**

We Deliver What We Promise

CONTACT RAJEEV GANDHI TODAY!

877-SI-FUNDING · (877-743-8634)

RAJEEV.GANDHI@SISTARMORTGAGE.COM

WWW.SISTARMORTGAGE.COM

या अंकात

Electronic version available on www.mmdet.org

President's Message	५
नाटक विशेषांक	
प्रशिक्षण कधी दिलं जात नाही, ते घ्यावं लागतं !	६
- पूनम तोरगल	
मी आणि तो लाल पडदा - सुशांत खोपकर	९
तेंडुलकर विशेष भाग २	
नावात काय आहे? - प्रफुल्ला खास्कर	१४
ओळख मित्रांची	
ओळख मित्रांची : हर्षद व रिमता अण्णेगिरी	१३
- सुनील हिगवे	
Picture Gallery	
ललित लेखन	
चित्रकार - प्रफुल्ला खास्कर	२२
प्रेम प्रेषक - नलिनी प्र. गौरे	२५
चवीनं खाणार त्याला...	
नानकटाई - मृण्मयी बंगाल	२८
पालकाचे कबाब - अनुराधा नाईक	३०
छंद कला... इ. इ.	
रांगोळी - भारती मेहेंदळे	३३
युथ कॉर्नर	
The Canvas of a Million Colors - Anuj Arkatkar	३५
मुखपृष्ठ, आणि अंक सजावट : उर्मिला बिळगी	संपादन : मुकुल अत्रे

लेखकांना, चित्रकारांना आणि संपादकांना संपूर्ण मतस्वातंत्र्य देण्यात आले आहे. लेखातून व चित्रातून व्यक्त झालेल्या मतांशी संपादक किंवा आपण सर्व सहमत असूच असे नाही; तेव्हा आपण हा अंक केवळ "मनोरंजनासाठी" आहे अशी अपेक्षा ठेवूनच वाचावा, ही विनंती! - संपादक

**GLOBAL SUPPLIER OF
COATINGS
FOR PLASTICS AND METALS**

Dhake Industries offers a wide range of products for Interior and Exterior Automotive Applications as well as other Non-Automotive Applications. Our products are custom formulated to meet the

most stringent requirements of any market

- **Known in the Industry for Unsurpassed Technical Capabilities**
- **Leader in Metallic Paint Development for Auto Interiors**
- **Rapid Product Development with Custom Formulations to Meet Market and Customer Specific Requirements**

Various Paint Technologies

- 2K Monocoat
- 2K Base/Clear
- 1K Waterbase
- 2K Waterbase
- One-Coat over TPO/PP
- Adhesion Promoters
- Laser-Etchable Coatings
- Soft-Touch Coatings
- Chrome-Look Coatings
- In-Mold Coatings
- Hydrographics Clearcoats
- Metallic Coating Finishes
- Non-Metallic Coating Finishes
- Much Much More...

Please contact us for more information

Global Headquarters

15169 Northville Rd.
Plymouth, MI 48170

734-420-0101

www.dhakeindustries.com

Namaskar Mandali,

On behalf of Maharashtra Mandal of Detroit, I am extremely delighted to welcome you all, to be a part of '*Natyaranga*'!

It's been a landmark year so far; we have the biggest membership base till date, we have completed 9 events and started a brand new initiative in '**MMD Shala**' and all this was achieved in the first five months. So could you think of a better way to celebrate the half year mark, then? Well, neither could we. With '*Natyaranga*' we are taking the next step in the evolution of MMD and continue to strengthen, not just this organization, but also the entire Maharashtrian community in and around Metro Detroit.

It's not often, that you get an opportunity, to bring a perfect combination of local and professional talents together. Such an occasion presented itself with '**Natyaranga**' and we are extremely glad that we could capitalize on it. We also had the ideal programs to make this event a reality ... With '**Ranangan**' we revisit the historical battle of '**Panipat**' and witness the events leading up to the battle. Then, we are in for a treat with three professional shows of '**Katkon Trikon**', '**Mee Revati Deshpande**' and '**Kaushal Katta**'. This level of quality programming is unprecedented and it is a testament to the hard work put in by everyone involved in this mega event.

Maharashtrians around Detroit always had a close relation with 'Marathi Theatre' and we have a storied history ourselves, of successful local productions. Every year, artists around Detroit work countless hours to present a 'Marathi Play' to our audience and each year we support them wholeheartedly. '**Natyaranga**' is our way of saying thank you by bringing you something special in addition to our regular programs.

In addition to this 2 day event, we have continued our focus on bringing quality programs to Detroit. We had an extremely successful Padwa program '**Saptarang**'. With more than 750 people attending this event, it was a great showcase of the cultural dances of India. In the month of March, we had a very successful show of '**Rasika Tuzhyachsathi**' where we showcased an audio visual program of 'Chaddar Trek', an extremely dangerous trek, braved by two MMD members. We also continued with our sports initiatives, by organizing a highly participated and very competitive 'Tables Tennis' tournament.

Of course, none of this would have been possible without a dedicated and hardworking team and we are extremely lucky to have more than 50 such people on our team. Their hard work and commitment is what makes all these events possible and allows us to continue with our promise of delivering quality programs. There are many more events planned for this year, so stay tuned.

Lastly, we are always open for suggestions and I would be happy to hear your experiences and feedback on how we are doing. Please feel free to email me at shardul.athalye@mmdet.org to share your thoughts.

With Regards,
Shardul Athalye

प्रशिक्षण कधी दिलं जात नाही, ते घ्यावं लागतं !

- पूनम तोरगल

येतो आणि विनयानी पात्रता. नितीचा हा धडा मानवी स्वरूपात पहायचा असेल तर बाईंबरोबर काही वेळ घालवावा. इतक्या वर्षांच्या अनुभवानंतरही कुठेही दिरंगाई, अतिविश्वास तर सोडाच, वर "त्यातून मला शिकायला मिळतं" असा विनम्रपणा होता. 'ए मी फार वेळ बोलले तर सांगा ग' असा आपलेपणा होता. 'आता ना आपल्याला एक गंमत करता येईल हं' असा मिश्कीलपणा होता. इतकं यश मिळून सुद्धा त्याचा कुठेही अभिमान नाही. आपल्या आयुष्याचं वर्णन एक प्रवास असाच त्यांचा मोहरा. मिळालेल्या यशाचा उल्लेख पुसटही नव्हता. खरं तर भल्या भल्या मातब्बरांनी सुद्धा बाईंचं श्रेष्ठत्व मानलंय. पण बाईंच्या लेखी मात्र आम्ही सगळेच जण समान. त्यांच्यात आणि आमच्यात काहीच फरक नाही! कुठे तो धुव तारा आणि कुठे आम्ही काजवे? आज जग बदललंय, प्रत्येकजण स्वतःचं घोडं पुढे रेटायच्या मागे लागलाय. अश्या समाजात हा भाबडेपणा, हा विनय, म्हणजे तापलेल्या वाळवंटातलं जणू एक सुंदर मरुवनच!

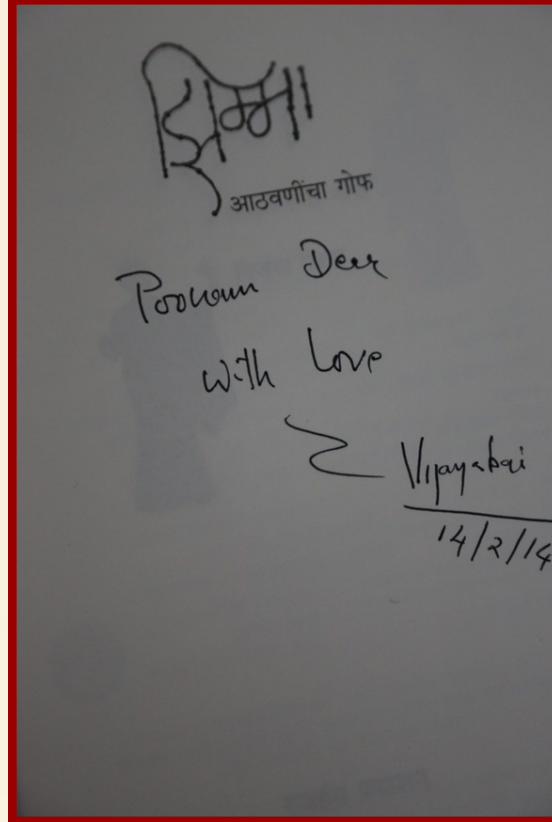
बाई बोलत होत्या आणि आम्ही सगळे मंत्रमुग्ध होऊन ऐकत होतो. बाईंची खासियतच आहे की, त्यांच्या सान्निध्यात वेळ कसा जातो हे मुळात कळतंच नाही. भारतातच नाही तर अवघ्या जगात आपली निराळी ओळख सिद्ध करणारं 'विजया मेहता' उर्फ 'बाई' हे नाव काही कुणाला अपरिचित नाही. बऱ्याच कालावधीनंतर बाईंची शाळा पुन्हा भरणार होती. ह्या शाळेत त्यांचे जुने विद्यार्थी, म्हणजे बरीच नामवंत मंडळी नाव घालणार ह्यात शंकाच नव्हती. माझ्या एका आप्तांनी त्यासाठी माझी एन्ट्री पाठवली आणि मी ऑडिशन मधे पास होऊन त्यांच्या 'शाळेत' भरती झाले होते. अभिनय म्हणजे काय,

दिग्दर्शन कसे करावे अश्या मुलभूत गोष्टींवर बाई बोलत होत्या. पण बाईंची शैलीच अशी आहे की त्यांच शिकवणं हे भाषण किंवा व्याख्यान कधी नसतंच. तो संवाद असतो, एक कथा असते. एखादी आजी गोड लाडूचा घास भरवत गोष्ट सांगते ना अगदी तसं. आणि ती गोष्ट इतकी रम्य की 'अजून सांग ना ग ...' असा हट्ट करावासा वाटणारी. त्यांचा निरागस चेहरा, हास्य, साध्या सोप्या भाषेत समजावण्याची पद्धत आणि सगळ्यात महत्वाचं म्हणजे त्यांचा उत्साह ... अहाहा भट्टी एकदम झाक जमते राव! ' विद्या ददाति विनयं, विनयाद याति पात्रताम । विद्येने विनय

'Honor the art that you are stepping into' - बाईचे शिस्तीचे बाळकडू. श्रद्धा आणि शिस्त दोन्ही महत्वाचे. वेळेचा आदर हा त्याचा अविभाज्य घटक. तालीम असो वा प्रयोग, ठरवलेली वेळ म्हणजे मुहूर्त. एकही मिनिट मागे पुढे झाला तर मुहूर्त चुकतो! एखाद्या देवळातल्या गाभाऱ्याला जे पावित्र्य असतं तेच रंगमंचाला. ही उपासना देखील त्याच निष्ठेने करायची अशी शिकवण. बाईची शिस्तही त्या बाबतीत अतिशय कडक ! नाट्यकलेशी एकनिष्ठता त्यांचा रोमारोमात भिनलेली आहे. ९:३० च्या कार्यशाळेला स्वतः ८:३० लाच पोहोचायच्या. पहाटे उठून आमच्यासाठी गृहपाठ करायच्या. रोज नव-नवीन टिपण्या, प्रयोग, अभ्यास घेऊन यायच्या. ऐंशीच्या उंबरठ्यावर असलेल्या बाईंचा उत्साह अठरा वर्षांच्या मुलीला सुद्धा लाजवेल असा आहे.

'आधी अनुभूती आणि मग अभिव्यक्ती' - अभिनयाचं, दिग्दर्शनाचं पहिला तत्व. बाई शिकवत होत्या आम्ही शिकत होतो. बाईची शाळा ही खऱ्या अर्थानी शाळा होती - एक क्रीडा पटांगण जिथे आम्ही सगळेजण आमच्या मानसिक, नाट्यपूर्ण कवायती करत होतो, अनेक अनुभव घेत होतो, सगळेच काही स्वानुभव नाही, पण

प्रत्येक अभ्यास जसा अंतर्मुख करणारा होता, तसाच मनोवेधकही. दर दिवसाचा रंग वेगळा. कधी अभिनय, कधी दिग्दर्शन, तर कधी आणखीन काही. रोज नवीन मेहनत आणि त्यातून मिळालेली एक अलौकिक तृप्ती. पण ह्या शाळेची

गंमत सांगू? इथे चूक करणाऱ्यांना बक्षीस होते - चूक केली तर बाई सुधारणार, आणि त्यातच खरे प्रशिक्षण होते. प्रत्येक अनुभव हा बाईंनी आमचं सोनं करण्यासाठी केलेला एक अभूतपूर्व परिसंस्पर्श!

'जे काही आहे ते आपलं आहे, त्याच्यावर मेहनत करा. देव काही तुमचा सेक्रेटरी नाही. त्याला त्याचे काम करू देत, तुम्ही तुमचे करा'.

साम-दाम-दंड सगळी सूत्रं वापरत सुधारणा येत. पण कुठेही वर्चस्वाचा अंश नाही. मुलाला 'बाबा' आणि मुलीला 'बाबी' असा एक सोपा संबोधण्याचा नियम. काहीही सांगताना 'बाबी, आता असं करून पाहूया हं ...' असा अनुग्रह असे. प्रत्येक आवृत्तीत नवीन संवेदनांची जाण करून देत. फक्त अभिनेती म्हणूनच नव्हे तर व्यक्ती म्हणून एक स्वसंशोधनाचा अनुभव होता तो. त्यांचा बरोबर एकच प्रवेश १५ वेळा काय, पंधराशे वेळा सुद्धा करायची माझी तयारी होती. प्रवेशाचे, अभिनयाचे, पात्राचे अनेक बारकावे, अनेक पैलू मला उलगडत होते, एक एक घडी हळुवारपणे उघडत होती. जणू माझ्या सारख्या सुरवंटाचं फुलपाखरू होत होतं. आयुष्यात अपघात घडतात असं बाई म्हणतात. आणि हे अपघात आपल्या आयुष्याला एक वेगळी दिशा देतात. बाईची आणि माझी भेट हा माझ्या आयुष्यातला एक अतिशय सुंदर अपघात आहे असं मी मानते. गोड व्यक्तिमत्व, नम्रता आणि तरीही अतिशय कडक शिस्त जोपासणाऱ्या ह्या गुरुंनी मला दीक्षा दिली, त्यांच्या कडून मला व्यक्तिशः शिकायला मिळालं, त्यांचे आशिर्वाद मला मिळाले हे माझे अहोभाग्य !

Does your bank truly understand your business?

When it comes to understanding your business, no other bank has more experience than Comerica Bank.

As one of the leading banks that actively support diversity in the workplace, we understand and appreciate the importance of respecting and embracing differences.

We've helped minority business owners succeed by providing more than just capital. We bring a unique understanding of the ongoing challenges facing today's business owners.

To find out how Comerica can help you achieve your financial goals, call **Sharon A. Widmann**, Private Banking Vice President at **248.442.9819**.

Comerica Bank

MEMBER FDIC. EQUAL OPPORTUNITY LENDER.

मी आणि तो लाल पडदा

- सुशांत खोपकर

त्या भावना अनुभवायला भाग पाडतात! ही तीन तासांची फक्त एक खोटी गोष्ट आहे, जी आपण पैसे भरून, तिकीट काढून बघायला आलो आहोत असं कितीही मनाशी पक्कं ठरवलं, तरी नाटकातल्या विनोदांवर आपण हसतो, त्यातल्या पात्रांसाठी आपण भावनिक होतो, आणि एखाद्या दुःखी प्रसंगात आपल्याच नकळत आपल्या डोळ्यातून हळूच अश्रू ओघळू लागतात, जे आपण शेजारच्याचं लक्ष नाहीये ना बघून पटकन रुमालाने टिपतो! सगळं अजबच! कलाकारांच्या दृष्टीने तर ते एक वेगळंच रसायन असतं. एक वेगळाच प्रयोग असतो तो. लेखकाला अशी गोष्ट लिहायची असते जी interesting आहे, ज्यात अभिनयाला वाव आहे आणि जी पटणारी आहे. दिग्दर्शकाला ती अशी मांडायची असते, की ती अगदी खरीखुरी वाटायला हवी आणि अभिनेत्यांची तर वेगळीच कसोटी असते! त्यांना काल्पनिक पात्र उभी करायची असतात, त्यांची सुख-दुःख प्रेक्षांसमोर मांडायची असतात आणि ती सुद्धा प्रत्येक प्रयोगाला! विचार करा, जी व्यक्ती आपण नाहीच आहोत, ती आपणच आहोत असं मानून, प्रत्येक प्रयोगाला प्रसंगाप्रमाणे हसून किंवा रडून दाखवणं सोपं असेल का! तुम्ही एखादवेळेस अगदी सुंदर काम कराल

जगात दोन प्रकारची लोकं असतात. एक, जी नाटकवेडी आहेत, आणि दुसरी, जी नशिबात असेल तर त्यांच्याच नकळत पुढे नाटकवेडी होणार आहेत! आयुष्यभर नाटक न आवडणारी लोकं बिचारी असतात, असं माझं स्पष्ट म्हणणं आहे! नाटकवेडं होणं नशिबात असायला, फक्त एक मनाला भिडणारं नाटक बघावं लागतं. आणि एकदा का ते घडलं, की हळूहळू नाटक, अभिनय, लेखन, दिग्दर्शन, नेपथ्य, संगीत, प्रकाश योजना, team work, stage, पडदा, विंग्स, तिसरी घंटा आणि प्रेक्षक, या साऱ्या साऱ्याचं अपार कौतुक वाटायला लागतं. अगदी त्यांच्या प्रेमात पडायला होतं..! नाटकवेडं व्हायला आपल्याला कलाकार असायची किंवा व्हायची गरज नसते. माझ्या मते एखादा रसिक प्रेक्षक हा एखाद्या मुरलेल्या

कलाकाराइतकाच नाटकवेडा असू असतो!

मी ह्या बाबतीत कधी नशीबवान झालो मला आठवत नाही, पण 'नाटक' या गोष्टीचं मला नेहेमीच अप्रूप वाटत आलं आहे. प्रेक्षक आणि कलाकार या दोघांच्या दृष्टीने ती अनुभवांची एक पर्वणीच असते! प्रेक्षकांच्या दृष्टीने बघायचं झालं, तर नाटका इतका दुसरा जिवंत अनुभव नाही! आपण गोष्ट सांगतो, ऐकतो. टीव्हीवर किंवा अगदी मोठ्या स्क्रीनवर सिनेमा बघतो, पण नाटकासारखी live घडणारी गोष्ट पाहण्यातली मज्जा काही औरच! आपल्या समोर एक कथा सादर होते, त्यातली पात्रं भावनांचा पसारा आपल्या समोर मांडतात आणि चक्क आपल्यालाही

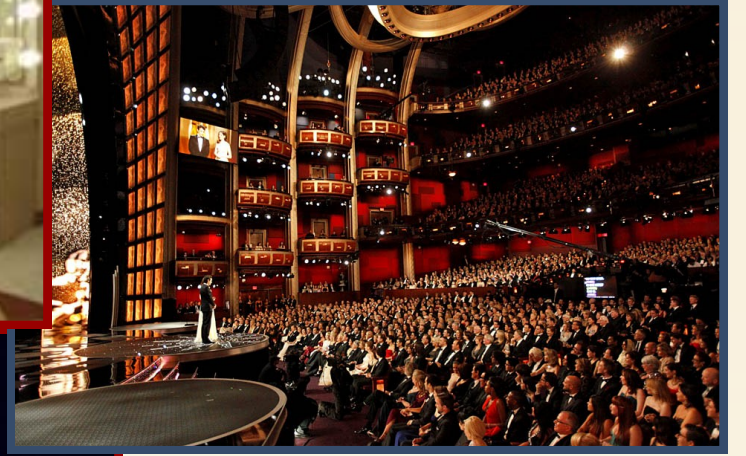
सुद्धा, पण प्रत्येक प्रयोगाला वेगळे प्रेक्षक आणि म्हणून प्रत्येक वेळी नाटकातल्या अभिनेत्यांची नव्याने परीक्षा असते! ह्या सगळ्या कारणांमुळेच कदाचित नाटकाच्या show ला 'प्रयोग' असं म्हणत असावेत!

मी स्वतःला काही नाटकाचा जाणकार समजत नाही. म्हणजे मी नाटकासाठी लेखन केलं आहे, दिग्दर्शन केलं आहे

आणि काही नाटकात अभिनय देखील केला आहे. त्यामुळे नाटक कसं लिहायचं नसतं, कसं बसवायचं नसतं आणि अभिनय कसा करायचा नसतो हे आत्तापर्यंत मला चांगलंच ठाऊक झालेलं आहे! आता चांगलं

नाटक कसं बसवायचं असतं हे शिकण्याच्या process मधे सध्या मी आहे. आधी मला वाटायचं, दिग्दर्शकाचं एवढं कसलं मोठं काम असतं! लेखकाने कथा, संवाद लिहिलेले असतात. ते वाचून, समजून घेऊन कलाकारांनी अभिनय करायचा. दिग्दर्शक म्हणजे फक्त मदतनीस! "चला रे, टाईमपास करू

नका. Show जवळ आलाय आपला." असं कलाकारांना दटावण्याची आणि त्यांच्याकडून काम करून घ्यायची जबाबदारी दिग्दर्शकाची, अशी माझी खूप चुकीची समजूत होती! काही दिवसांपूर्वी एका चांगल्या दिग्दर्शकाच्या मार्गदर्शनाखाली अभिनय करायची संधी मला मिळाली आणि माझा तो चुकीचा समज पुसला गेला. चैतन्य पुराणिक त्याचं नाव

(उगाच कशाला नाव लपवायचं, कौतुकच

तर करतोय!).

तर सध्या मी एका ऐतिहासिक नाटकात काम करतोय. मुळात नाटकात काम करण्यासारखाच माझा आवाज नाहीये. नाटकात काम करायला म्हणे खर्जातला आणि मोकळा आवाज चांगला. माझा आवाज अगदी त्याच्या विरुद्ध आहे. म्हणूनच कदाचित मी असे लेख

लिहितो, पण कथाकथन करत नाही! असो, तर सांगायचा मुद्दा असा, की ऐतिहासिक नाटकात अजूनच धीर, गंभीर आणि शौर्यपूर्ण आवाजात संवाद फेकायचे असल्या कारणाने ऐतिहासिक नाटकात मी कधी जन्माच्या कर्मात काम करीन, किंवा कुणी मला काम देईल असं मला वाटलं नव्हतं. अमेरिकेत हे एक बरं असतं. कलाकारांचा supply कमी असल्यामुळे त्यांना भाव जास्त मिळतो आणि त्यामुळे कुणालाही

कुठलीही भूमिका मिळू शकते! ह्याच कारणांमुळे पंचेचाळीशीतल्या बाईला वीस वर्षांच्या तरुणीची भूमिका मिळते आणि बत्तीस वर्षांचा तरुण पांढरी दाढी लावून "कुणी घर देतं का घर" विचारत ह्या विंगेतून entry घेऊन त्या विंगेत exit घेताना दिसतो! मला जेव्हा ऐतिहासिक नाटकात भूमिका करण्याबद्दल विचारण्यात आलं, तेव्हा मी एक प्रसंग डोळ्यांसमोर आणला. शिवाजी महाराज ऐटीत घोड्यावरून त्यांच्या गडापासून खाली माळरानावर येत आहेत. आजूबाजूला त्यांचे मावळे आणि इतर सहकारी आहे. मी एक

साधासुधा
मळेवाला
आहे.
आठवड्याचा
बाजार
भरलाय आणि
त्यात मी
भाजी

विकायला बसलोय. महाराजांचा पांढरा शुभ्र घोडा ऐटीत माझ्या समोर येतो. मी वर बघतो. महाराजांचं तेजस्वी रूप पाहून माझ्या डोळ्यांचं पारणं फिटतं. मग माझा dialogue. मी त्यांना म्हणतो, "महाराज, वांगी लई ताजी हायेत हो. माझ्या मळ्यातली वांगी तुमच्या पोटात गेली तर माझ्या जन्माचं सार्थक व्हेईल." त्यावर महाराज म्हणतात, "तुझी वांगी ताजी दिसतायत, खरं आहे.. पण अशा आवाजात dialogue मारलास, तर मी काय, माझ्या पायदळातला मावळासुद्धा तुझ्याकडून वांगी घ्यायचा नाही!"

पण जेव्हा नाटकाची प्रॅक्टिस सुरु झाली, तेव्हा समजलं की मळेवाल्याची नाही तर एका अत्यंत शूर मराठ्याची भूमिका माझ्या वाट्याला आली आहे! चैतन्य

म्हणाला, "घे dialogue: 'सुभेदार... ह्याला उभा चिरा आणि ह्याच्या अंगात पेंढा भरा, असे आदेश हायेत!". मी घेतला. आमच्या दिग्दर्शकाच्या चेहेऱ्यावरचे भाव बघण्यासारखे होते. शाळेत असताना

अंधारालासुद्धा
घाबरणाऱ्या
आपल्या पोराने
जेव्हा अचानक
येऊन सांगितले,
की आई मला
मोठेपणी आर्मीत
जायचंय, तेव्हा
माझ्या आईच्या
चेहेऱ्यावर असेच

भाव होते! चैतन्य शांतपणे म्हणाला, "भाजी नाही चिरायचीय, एका जिवंत माणसाला उभा चिरायचाय! कुठे आहे तुझ्यातला जोश, राग?" भाजी म्हटल्याबरोबर पुन्हा मला मी मळेवाला असल्याचा भास झाला! मग मी पूर्ण ताकदीनिशी, मनात राग एकवटून, खर्जात आवाज काढायचा प्रयत्न करून पुन्हा वाक्य फेकलं. . "फार फार तर खाटीक वाटतोयस!" - इति चैतन्य! "अरे, जिवंत माणसाला चिरायचं आहे. हा dialogue म्हणताना तुझ्या अंगात रक्त सळसळलं पाहिजे, डोळ्यांतून अंगार बाहेर आले पाहिजेत. तेच मराठी माणसाचं रक्त तुझ्या अंगात आहे जे शिवाजी महाराजांच्या अंगात होतं, तानाजी-बाजीच्या अंगात होतं, बाजीराव पेशव्याच्या अंगात होतं आणि आत्ता सीमारेषेवर जो मराठी माणूस देशाचं रक्षण करतोय त्याच्या अंगात आहे!" मला अगदी

त्याला हवं आहे तसंच जमेपर्यंत न कंटाळता, वेगवेगळ्या पद्धतीने शिकवून चैतन्यने ते माझ्याकडून काढून घेतलं आणि एका दिग्दर्शकाचा नाटक चांगलं बसण्यात कसा सिंहाचा वाटा असतो हे मला मनोमनी पटलं!

निर्माता म्हणजे नक्की कोण? असं कुणी मला काही दिवसांपूर्वी विचारलं असतं, तर मी 'पांढरा शर्ट, पांढरी पॅट आणि काळा गॉगल घालून, "बसवा रे नाटक, मी देतो पैसे" असं म्हणणारा आणि नंतर प्रॉफिट जमा करणारा माणूस म्हणजे निर्माता' असं उत्तर दिलं असतं! अभिजित पराडकर सोबत काम केल्यानंतर तो गैरसमज तर अगदी Tide साबणाने धुतला गेला! एक चांगला निर्माता म्हणजे एक उत्तम manager असा आता माझा पक्का समज झालाय! "रणांगण" नावाच्या ऐतिहासिक नाटकात आम्ही ५० लोकं काम करतोय आणि अभिजित आमचा निर्मिती प्रमुख आहे. केवळ हौसेखातर केल्या जाणाऱ्या ह्या नाटकात निर्मात्यासाहित कुणालाही कसलाही आर्थिक लाभ होणार नाही आहे. अशात सगळ्या team चा उत्साह कसा टिकवून ठेवायचा, प्रत्येकाच्या सुट्ट्या कशा adjust करायच्या, वेगवेगळ्या मंडळांना contact करून नाटकाच्या प्रयोगासाठी कसं विचारायचं, practices कशा productive करायच्या, हे सांभाळताना स्वतः अभिनय किती कष्ट घेऊन करायचा आणि ह्या सगळ्यात स्वतःचा mood कायम

कसा सांभाळायचा हे सगळं अभिजितकडून शिकायला मिळतं! एवढ्या सगळ्या लोकांसाठी इंडिया ट्रीप मध्ये झगे, सदरे, पगड्या, ढाली, तलवारी, दाग-दागिने तयार करून आणणे म्हणजे किती मोठं काम असेल विचार करा! तो त्याचा daytime जॉब कसा करतो हे मला ठाऊक नाही! पण एखाद्या कलेसाठी तुम्ही passionate असाल तर कसे ध्येयवेडे होऊन जाता ह्याचा प्रत्यय अभिजितकडे पाहून नक्कीच येतो! 'हरिश्चंद्राची फॅक्टरी' सारखा अजून २० वर्षांनी 'पराडकरांची नाटक कंपनी' असा सिनेमा किंवा नाटक आल्यास मला तरी आश्चर्य वाटणार नाही!

पण नाटक चांगलं असो किंवा वाईट, खरी गंमत असते ती backstage ला! माझ्या college च्या दिवसांपासून मी backstage साठी काम केलंय आणि तेव्हापासून आजपर्यंत खूप मित्र जोडले आहेत. हे काम एखादा ग्रुप प्रोजेक्ट करण्यासारखं असतं. सगळे मिळून सेट बनवत असतात किंवा नाटकात वापरल्या जाणाऱ्या गोष्टी तयार करत असतात. ते करता करता गप्पा सुरु होतात. कित्येक विनोद आणि किस्स्यांचा जन्म तिथेच होत असतो! Practice झाल्यावर कॉफी साठी जाणं होतं आणि सूर जुळून कधी मैत्री जमते कळतही नाही! मला नेहेमी वाटतं आयुष्यात थोडा निवांतपणा मिळाला की एखादा social group join करावा. सगळ्यांनी

मिळून झडं लावावीत, पर्यावरणाची स्वच्छता करावी, गरीब मुलांना जाऊन शिकवावं. हे सगळं सुद्धा team work असल्या कारणाने मला खात्री आहे, तेव्हासुद्धा backstage ला काम केल्यासारखाच आनंद वाटेल, समाधान वाटेल.

एक प्रेक्षक म्हणूनही मला नाटकाचं तितकंच वेड आहे. प्रेक्षागृहात आल्यावर तो लाल पडदा पाहिल्यावर मला खूप प्रसन्न वाटतं. तिसरी घंटा झाल्यावर अंगावर काटा येतो. मनात हुरहूर भरते तो पडदा उघडण्याची. मग मी त्या लाल पडद्याच्या ह्या बाजूला असो अथवा त्या बाजूला. .!

miindia.com
bringing community together!

Business Services

Jay Sharma

Financial Services Professional

Employee Benefits

- Qualified Plan Funding
401K, SEP, Simple,
Keoghs
- Life Insurance
Voluntary Payroll
Deduction Programs
- Group Health
Insurance *
- Disability Insurance *
- Long Term Care
Insurance
- Education Funding
- Lunch & Learn
Financial Workshops

Business Continuation

- Buy Sell Funding
- Key Position
Insurance
- Deferred
Compensation
- Executive Bonus
- Estate Planning
- Passing the Baton
- Retirement Planning

Agent for
New York Life Insurance Company
Registered Representative for
NYLIFE Securities LLC
(Member FINRA/SIPC),
A Licensed Insurance Agency
1350 W. Centre Ave.
Suite 200

Portage, MI 49024
Bus 2693217459
Cell 2698065905
Fax 2693217401

THE COMPANY YOU KEEP®

**Products available through one or more carriers not affiliated with New York Life, dependent on carrier authorization and product availability in your state or locality.*

नावात काय आहे?

- प्रफुल्ला खारकर

कुठेतरी माशी शिंकणार ह्याचीच जास्त खात्री!

१६ ऑगस्टचा दिवस, MCA वर दुपारी २.०० ला भेटायचे ठरले. सकाळी सकाळी पुण्याहून गाडीने आई, बाबा, बायको आणि मुले घेऊन निघलो. आमचे बाबा त्याचे सगळ्यात जास्त fan. स्वतः देवधर करंडक, पारसी लीग ते रणजी करंडक खेळलेले. आजही New Zealand चा सातवा खेळाडूच्या नावापासून सुरवात करून त्याचे Ground-wise न चुकता statistics सांगतील! फक्त एकदा commentary करताना त्याला Dressing Room मधला हत्ती म्हणाला म्हणून आजही संजय मांजरेकरवर खवळलेले, तर शेन वॉर्नची Nightmare comment ऐकल्यापासून त्याचे जबरदस्त fan झालेले! आमच्या आईला तर त्याच्यामध्ये तिचा मागच्या जन्मीचा मुलगा दिसायचा! माझ्या चारधाम यात्रेची फलप्राप्ती म्हणूनच आमची त्याच्याशी भेट होती आहे ह्याची माझ्या आईला पक्की खात्री होती. त्याच्यावर मनापासून निखळ प्रेम करणारे माझे आई आणि बाबा! कोण आनंद झाला होता म्हणून सांगू! मी मात्र शिंकणाऱ्या माशीबद्दलच जास्त विचार करत होतो! पेट्रोल आहे का इथपासून

मी आणि माझे कुटुंब जुलै - ऑगस्ट मध्ये चारधाम यात्रेसाठी भारतात गेलो होतो तेव्हाची ही गोष्ट. माझ्या एका मित्राचा ओळखीचा होता "तो". मित्र म्हणाला देतो की भेट घालून. पण काही केल्या खरे वाटेना! भेटायची कमालीची उत्सुकता तर "असे कसे शक्य आहे?" ह्याची शंका. "मन चिंती ते वैरी ना चिंती" म्हणतात ना त्यातला प्रकार.

अहो खरेच आहे ते. लहानाचे मोठे त्याचा खेळ बघत झालो. प्रत्येक century नंतर देवाला साखर ठेवलेली आहे. आयुष्याच्या अवघड प्रसंगी त्याची batting बघून कित्येक वेळा मनाची समजूत काढलीय. त्याच्या Man of the Match ceremony मध्ये आम्हीही

हात मूठ आवळून स्वतः काहीतरी केल्याचा अभिमान मिरवलेला आहे. असंख्य गायत्री मंत्रांचे उच्चारण तो खेळताना त्याच्यासाठी केलेले आहे. कधी दाढी तशीच ठेवून तर कधी तोच शर्ट घालून त्याच जागेत पाच पाच दिवस बसून त्याच्या matches पाहिल्यात. टी.व्ही. वर पाहिलेल्या फक्त ह्या एकाच व्यक्तीवर आम्ही एवढे प्रेम केलंय की तो खरंच भेटणार ह्यावर काही केल्या विश्वास बसत नव्हता. मराठी माणूस हा नेहमीच पहिली bus just चुकलेली असं नशीब घेऊन जन्माला आलेला असतो, तर ह्या वेळेस असे काय होणार? काहीतरी शेवटच्या क्षणी गडबड तर नाही ना होणार? कितीही positive विचार करायचे ठरवले तरीही

वेळेवर पोहोचू का? आणि पोहोचलोच तर तो येईल का इत्यादी शंका मनामध्ये ठेवून मागे पडणारा लोणावळा व खंडाळा पहात होतो.

साधारण १.०० वाजता MCA ला पोहोचलो. कार पार्क करून आम्ही सगळे घाईघाईत Receptionist समोर उभे राहायलो आणि तेव्हा मनात विचार आला की Receptionist बाईला नक्की काय सांगायचे? त्याला भेटायला तर कित्येक जण येत असतील ... तिनेही माझ्याकडे "अजून एक आला" अश्याच नजरेने पाहिल्यासारखे मला जाणवले. मी काहीच बोलत नाही पाहून तिने विचारले, "आपण खारकर का?" च्यायला! आता हे काहीच्या काही होतंय हं ! मी मनातल्या मनात अजून कावराबावरा झालो. ती म्हणाली "Detroit वरून आलाय ना?" मी काही बोलणार त्याच्या आत शिवानी "हो" म्हणाली. रिसेप्शन डेस्कवरची ती युवती म्हणाली, "व्यवस्थापक देसाई आपली वाट बघत आहेत!". आता मात्र मी पूर्ण खलास झालो होतो! देसाई आले आणि आम्हाला waiting room मध्ये घेऊन गेले. म्हणाले "तुमची सर्व सोय करायला सांगितली आहे त्यांनी. येतील ते एवढ्यात. तोपर्यंत चहा / कॉफी प्या. त्यांची भेट झाल्यावर जेवणही तयार आहे." आता मात्र मला आईचे माझ्या चारधाम यात्रेचे फल म्हणून ही भेट ह्या

मनोगतावरचा विश्वास वाढला. मी अथर्वला कॅमेरा तयार ठेवायला सांगितला. शिवानी आणि अक्षता make-up मध्ये busy झाल्या. ३०-४० मिनिटांच्या त्या phase मध्ये मनाची नुसती circus चालू होती. काय काय बोलायचे ह्याचा विचार चालू होता आणि इतक्यात Manager देसाई आले, म्हणाले "चला". मी म्हणालो, "तो आला?" लगेच जीभ चावली, त्याला "तो" म्हणायचे की "ते"? प्रॉब्लेम असा आहे की तो कितीही मोठा झाला तरी पूर्ण भारतासाठी तो कायमच तो राहिल. जास्त न विचार करता आम्ही सगळे Manager देसाईच्या मागे चालू लागलो. देसाई सांगत होते की तो निघालाय आणि मागच्या दारातून आत येतो. त्या दाराच्या पायरीला ते "नामदेवाची पायरी" म्हणतात. नामदेव जसे विठ्ठलाची वाट बघत बसले आणि शेवटी विठ्ठलानी त्यांना पायरीवर येउन दर्शन दिले तसा त्या पायरीवर सर्वजण त्याची वाट पहात बसतात असा त्याचा मतितार्थ होता. देसाई म्हणाले इतकी वर्ष तो इथे येतोय पण जेव्हा जेव्हा ते त्याला पाहतात असे वाटते की पहिल्यांदाच पाहिलंय. त्यांचा अजूनही ठोका चुकतो तो आला की. मग एकदा का तो बोलायला लागला की थोडे नॉर्मल होतात. मला हे सगळे वेगळे होते. अमेरिकेत कामानिमित्त बऱ्याच CEO शी माझे भेटणे होते पण कधी इतकी त्रेधातिरपीट उडालेली

मला आठवत नाही. भिरभिरते मन मी एकाग्र करायचा प्रयत्न करत असतानाच, Black BMW X5 चालवत तो MCA च्या gate मधून आत आला. उतरल्या उतरल्या आई-बाबांना हात जोडून म्हणाला "एवढ्या लांबून भेटायला आल्याबद्दल धन्यवाद!" एका वाक्यात आमच्या सगळ्यांचे डोळे पाणावले. विश्वास बसत नव्हता! हे असे काही तो बोलले हे expect केलेले नव्हते! इतके वर्ष आम्ही त्याला TV वरती मैदानावर सत्ता गाजवताना पहिले होते पण आज ते अनुभवले - तेहि त्याच्या पहिल्यावहिल्या वाक्यात! आज त्याच्या साधेपणाच्या एका गुगली मध्ये आम्ही सर्वजण एकाच वेळेस त्रिफळाबाद झालो होतो! भारावलेल्या बाबांनी गडकरींच्या काव्यातला एक मुखडा म्हटला, "असो असो परी ओळख बाळा, लोभही राहू दे! नित्य नवा उत्कर्ष तुझा या नयना पाहू दे" माझी थोडीफार चौकशी करून तो बाबांशी बोलू लागला. बाबांनी त्यांना आवडलेली त्याची १९९० ची England विरुद्धची inning सांगितली. तो इतक्या जवळून बोलताना मी त्याला न्याहाळत होतो. अजूनही तो तसा कोवळाच दिसत होता. त्यांच्या गप्पा चालू असतानाच आईने त्याला अजून प्रश्न विचारायला सुरवात केली "अंजली कशी आहे? आणि अर्जुन? तो का नाही select झाला? तुम्ही पुण्याला कधी येणार?" आता प्रश्न

ओळख मित्रांची : हर्षद व स्मिता अण्णेगिरी

- सुनील हिंगवे

मुलगी प्रियांका आणि पत्नी स्मिता बरोबर हर्षद

सुमारे बारा तेरा वर्षापूर्वीची आठवण आहे. आमच्या ड्रेकशायर अपार्टमेंटमधील घरी एक उंचापुरा, टापटीप वेष केलेला एक देखणा तरुण राधिकाकडे पोळ्या नेण्यासाठी यायचा. हाय हॅलो करण्याइतकीच आमची ओळख होती. तो तरुण शीला करवंदे यांचा भाऊ आहे असे मला समजले. कोणीतरी मला असेही सांगितले की तो आमच्या कंपनीच्या त्यावेळेच्या मॉनेजिंग डायरेक्टरचा मेव्हणा आहे आणि त्यामुळे माझ्या लेखी त्याचा भाव जरा वधारला (तसे काही नव्हते, हे मागाहून समजले). त्या वेळी तो एकटाच रहायचा.

पुढे एक दोन वर्षात हर्षद अण्णेगिरी या उमद्या स्वभावाच्या व्यक्तिमत्त्वाची ओळख वाढतच गेली. आज माझा एक जवळचा मित्र आणि धाकट्या भावाप्रमाणे असणाऱ्या हर्षद बद्दल लिहिण्याची संधी मला मिळाली याचा मला आनंद वाटतो. एक नाट्य कालाकार म्हणून त्याच्याबद्दल लिहावे अशी जरी प्राथमिक कल्पना होती तरी या दिलखुलास स्वभावाच्या माणसाचे अनेक पैलू आपणांसमोर उलगडण्याचा हा प्रयत्न!

आज आपल्या मंडळामध्ये एक आघाडीचा, कर्तव्यदक्ष आणि कुशल नेतृत्व गुण असलेला कार्यकर्ता /पदाधिकारी म्हणून

हर्षदचे नाव आहे. २००७ या वर्षी त्याने मंडळाचे अध्यक्षपद सांभाळले. अध्यक्ष असताना त्याने खूप बहारदार कार्यक्रम सादर केले!. मंडळाच्या विश्वस्त समितीमध्ये ही तो होता. सर्वांना एकत्र घेऊन काम करण्याचे कसब त्याने सिद्ध केले.

एकीकडे मंडळासाठी भरीव काम करित असतानाच त्याने रंगभूमी वरील आघाडीचा कलाकार म्हणूनही नाव मिळविले आहे. “सेलिब्रेशन”, “एकदा पहावे करून”, “सौजन्याची ऐशी तैशी”, “एका होता प्रेमवीर”, “असं झालंच कसं” अशा अनेक नाटकांमधून त्याने वेगवेगळ्या भूमिका वठविल्या. आता सादर होणाऱ्या “रणांगण” या ऐतिहासिक नाटकात त्याच्या व्यक्तिमत्त्वास साजेशी अशी भूमिका तो सादर करणार आहे. त्याच्या नाट्यप्रेमाविषयी त्याच्याशी गप्पा करताना असे समजले की त्याचे आई वडील बरीच वर्षे नाट्यक्षेत्राशी संबंधित होते. किशोर प्रधान यांनी स्थापलेल्या नटराज थियेटर्स या संस्थेने सादर केलेल्या नाटकात ते कामे करत. त्याचे वडील आणि काका यांना नाटकाबरोबरच संगीत क्षेत्रात गोडी होती. माणिक वर्मा,

यशवंतबुवा जोशी अशांसारख्या संगीत क्षेत्रातील दिग्गजांची आणि नाट्यक्षेत्रातील थोरांची त्यांच्या घरी उठबस असे. हर्षदच्या काकू रेडिओवर गायच्या. इतकेच नव्हे तरी त्याच्या बहिणीने (शीला) “एक होती शारदा” या नाटकात नाना पाटेकर बरोबर भूमिका केली होती. शीला करवंदे यांनी डेट्रॉईट रंगभूमीवर सुद्धा नाटकात कामे केली आहेत हे आपणापैकी अनेकांना माहित आहे.

स्वतः हर्षदने शाळेत असतांना नाटकात कामे केली आणि त्याकाळातील बहुतेक सारी नाटके पाहिली असे तो आवर्जून सांगतो. विनय आपटे, स्वाती चिटणीस असे गाजलेले कलावंत त्याच्या कॉलेजमध्येच होते तसेच सुनील नारकर, विजय पाटेकर, सतीश पुळेकर यांच्याशी त्याचे जवळचे संबंध आहेत. हर्षदने दोन व्यावसायिक जाहिरातींसाठीही कामे केली आहेत. कोका कोला कंपनीच्या एका जाहिराती मध्ये त्याने काम केले आणि ती जाहिरात पेप्सीने केलेल्या आणि अभिताब बच्चन असलेल्या जाहिरातीस प्रत्युत्तर म्हणुन होती. पण बच्चन यांच्या विरोधात नको म्हणून ती जाहिरात प्रसिद्ध केली गेली नाही हा भाग वेगळा. एका दोन व्यावसायिक चित्रपटांमधील मॉॅबसीन मध्येही हा पट्टा झळकला आहे! हर्षदच्या मते नाटकांच्या दिग्दर्शकांवर फार

मोठ्या जबाबदाऱ्या असतात : नाटक निवडणे, त्यात योग्य कलाकार आणि संगीत गुंफणे आणि प्रेक्षकांना रुचेल असे प्रभावी सादरीकरण करणे. अशा अनेक बाजू सांभाळणाऱ्या दिग्दर्शकांबद्दल तो मोठ्या आदराने बोलतो.

हर्षद अगदी उत्साहाने आपल्या भूमिकांविषयी बोलतो. त्याला आवडलेली त्याची भूमिका म्हणजे “एकदा पाहावे करून” मधील ‘बाप्पाजी’. लुंगीधारक आणि ‘त्याला लेट करायची सवयच हो’ असे कर्नाटकी हेल काढत त्याने सदर केलेला बाप्पाजी टाळ्या आणि शिड्या घेऊन गोला. त्या नाटकाने आम्हा मित्रमंडळींवर अशी पकड घेतली की त्या प्रयोगानंतर कित्येक दिवस आम्ही हर्षदशी त्यातील संवादातच बोलयचो! तसेच त्याने सदर केलेला सौजन्यामधील नानाही गाजला. त्याच्या उंचीमुळे आणि शरीरयष्टीमुळे या दोन्ही भूमिकांमध्ये रंगत आली पण गंमत सांगायची म्हणजे “एकदा पाहावे करून” मधील एका दृश्यात बाप्पाजी बबन्याला छातीवर ठोसे हाणतो, पण मुळात मृदू स्वभावाच्या हर्षदला जोरकस ठोसे मारणे कठीणच जायचे! “असं झालंच कसं” या नाटकात हर्षदने रंगविलेले नऊवारी साडीतले स्त्री पात्र दाद घेऊन गेले. मुळात

चेहेऱ्यावर गोडवा असल्यामुळे ती भूमिका खुलली.

भूमिका प्रभावीपणे सादर करायची तर मूळ संवादाचे व्यवस्थित पाठांतर, संवाद फेक आणि स्टेजवरील हालचाल यांचा योग्य मेळ जमला पाहिजे याबाबत आमची चर्चा झाली. त्याशिवाय हर्षदने असेही मत मांडले की नाटकांमधील पात्र आणि कलाकाराचे व्यक्तिमत्व यांची सांगड घालणे आवश्यक आहे. संवादाचे ध्वनिमुद्रण करून ते परत परत ऐकणे खूप उपयोगी पडते असे हर्षदला वाटते. त्याचे मते एखाद्या नाटकचे जास्त प्रयोग झाले तर कलाकारला आपल्या भूमिकेत योग्य बदल करता येणे शक्य होते तसेच सादरीकरणात विविधता आणता येते . भारतामधून नाटके आवश्यक आणावीत असे त्याला वाटते कारण व्यावसायिक कलावंतांचा अभिनय पाहण्यात एक वेगळीच मजा असते. आता सदर होत असलेल्या नाट्यरंग या नाट्यमहोत्सवाचा हा मुख्य संयोजक आहे. या महोत्सवाची छापलेली तिकिटे बघून आपल्याला असे लक्षात येईल कि बारीकसारीक बाबीसुद्धा नजरेआड केलेल्या नाहीत. बृहन् महाराष्ट्र मंडळाच्या लॉस एंजलस येथे पुढील वर्षी होणाऱ्या

परिचय एक अ- रर

पान १६ वर चाल

अधिवेशनाचा तो मिशिगन मधील प्रवक्ता म्हणून काम पहाणार आहे.

अनेक वेगवेगळ्या भूमिका करून सुद्धा अजूनही स्टेजवर प्रवेश करताना दडपण येतेच असे तो प्रांजळपणे कबूल करतो. नाटकांबद्दलचे वेड जपताना या क्षेत्रांतील आघाडीच्या दिग्दर्शक/कलाकारांबरोबर हर्षदने संबंध प्रस्थापित केले आहेत आणि जोपासले आहेत. त्या बरोबरीने मोठ्या पडद्याचे वेड देखील हर्षदने जपले आहे. नवीन येणारे सिनेमे तो पहिल्या दिवशी आवर्जून पाहतो.

महाराष्ट्र मंडळातील एक सच्चा कार्यकर्ता म्हणून हर्षद तरुण मंडळीत जितक्या सहजतेने वावरतो तितकाच तो मोठ्या वयोवृद्ध मंडळींचा आदर राखून असतो. सौ. स्मिताचे वडील येथे असतांना आणि त्यांच्या आजारपणात सख्खा मुलगा काय करेल त्यापेक्षाही जास्त हर्षदने त्यांचे केले हे आम्ही प्रत्यक्ष

पाहिले आहे. कधीही न चिडता, न रागावता अतिशय शांतपणे त्याने त्याचे कर्तव्य पार पाडले.

कै. पपांचे आशीर्वाद सदोदित त्याच्याबरोबर असतील. उंचपुऱ्या हर्षदच्या व्यक्तिमत्वात एक गोडवा आहे आणि त्याचा आवाज व वाणी ह्या व्यक्तिमत्वास शोभणारी आहे, परंतु प्रसंगी अतिशय खंबीर आणि कणखर भूमिका तो घेऊ शकतो आणि भारदस्त आवाजात आपले म्हणणे ठामपणे मांडू शकतो. अर्थात असे चढ्या आवाजातील वाद हे चर्चे पुरते असतात. हर्षद च्याच भाषेत असे वाद रिअर व्ह्यू मिररमध्ये सुद्धा तो ठेवत नाही. तुम्हाला सांगतो पार्टीमध्ये रंगत हवी असेल तर हर्षदसारखा भिडू हवा. मौजमस्तीमध्ये तो धमाल आणतो आणि त्याच्या खास शैलीत विनोद सांगून हशा टाळ्यांच्या वातावरणाची लज्जत वाढवितो. कुठल्याही विषयात तो

आत्मीयतेने सहभागी होतो आणि तसेच दुसऱ्याला बोलण्याचीही संधी देतो. हा मुंबईकर असल्यामुळे त्याच्याकडून काही खास मुंबईच्या भाषा शैलीचा वापर होतांना दिसतो. “हरकत नाही” हा त्याचा आवडीचा वाक्यप्रयोग, तसेच बकवास, धटिंग असे खास मुंबईकर शब्द त्यानेच उच्चारित केले.

लज्जतदार खाना और शौकसे पीना हे हर्षद बरोबरच रंगू शकते. हर्षदची 'टाळी' देण्याचीही एका खास शैली आहे. त्याची टाळी तुम्ही घेऊनच बघा -----पुन्हा मैत्रीचा हात सुटणार नाही याची ग्वाही मी देतो!

असा आमचा मित्र स्वयंपाकघरातदेखील उस्ताद आहे. बहुतेक सर्व पदार्थ तो करू शकतो असे स्मिता आवर्जून सांगते. कोंबडी आणि केक करण्यात तो वाकबगार आहे विशेष म्हणजे तो केक बनवितो तो अगदी scratch पासून! भारतात असताना नोकरी निमित्त आणि इथे आल्यावर सुरवातीला एकटे राहायची सवय असल्यामुळे हे शक्य झाले असावे.

त्याचा एका आवडता छंद म्हणजे बागकाम. दर उन्हाळ्यामध्ये हरतऱ्हेची फुले अतिशय

आकर्षकपणे लावून त्याने केलेला बगीचा हा पाहणाऱ्याला आकर्षित करतो.

हर्षदचे आणखी एक वैशिष्ट्य म्हणजे तो अत्यंत सुंदर 'टाळ' वाजवितो. साई बाबांची आरती म्हणतांना त्याने वाजविलेले टाळ ऐकलेत तर तुम्हालाही ते शिकावेसे वाटतील इतके तालबद्ध वादन तो करतो.

आमचा मित्रपरिवार हेच आमचे कुटुंब आहे असे स्मिता अभिमानाने सांगते. ह्या उभयतांनी जोडलेल्या मित्र परिवाराची प्रचीती घ्यायची असेल तर त्यांचा घराचा जंगी गणेश उत्सव बघावा, अनेक विविध

आरत्या म्हणू, प्रीतिभोजनसह तो संपन्न होतो.

आता त्यांची लाडकी कन्या प्रियंका डॉक्टर झाली. आयुष्यातील एक मोठे स्वप्न साकार झाल्याचा आनंद हर्षद आणि स्मिताच्या चेहेऱ्यावर झळकताना दिसतो.

माझ्या या धाकट्या भावाप्रमाणे असलेल्या मित्राबद्दल किती आणि काय काय लिहू असे मला झाले होते!

मिळालेल्या संधीचा लाभ घेऊन आपल्यासमोर एका 'मी' पणाचा लवलेश नसलेल्या, प्रसन्न आणि दिलदार व्यक्तिमत्त्वाचे केलेले हे

सादरीकरण आपणास आवडेल अशी आशा बाळगतो.

**आमचे अध्यक्ष,
श्री. शार्दुल आठल्ये आणि
समस्त स्नेहबंध
परिवारातर्फे आमचे
प्रायोजक आणि
लेखकांचे
मनःपूर्वक आभार !**

*Koojun Music Academy
Director: Rujuta Joshi*

*This is a Certified Center in Farmington, MI
Affiliated with the most prestigious
Akhil Bharatiya Gandharva Mahavidyalaya Mandal (ABGM)*

Music Lessons

Lessons for beginners and advanced students (children and Female Adults) in

Singing and Voice Culture, Hindustani Classical Music, Semi-Classical music,
Light music, Old & new popular Hindi Songs and Bhajans

Classes held at Farmington

**The next ABGM exam will be in November 2014
Syllabus available on www.koojunmusic.com**

Email: joshi_rujuta@yahoo.com | Phone: (248) 522-6214

चित्रकार

- प्रफुल्ला खारकर

जीवनाचा विचार करता करता
आठवले परमहंसांचे वाक्य
आयुष्य असते एक त्यानेच काढलेले चित्र
आपल्याला मात्र असते फक्त रंग भरायचे
स्वातंत्र्य

माझे मी चित्र बघताना आढळले बरेच रंग
प्रत्येक रंगात होते कितीतरी वेगळे तरंग
बरेच होते यशाचे आणि प्रेमाचे छान छान रंग
तर कुठे तरी कोपण्यात बसून होते पराभवाचेही बेरंग

प्रथम आठवण झाली ती पहिल्यावहिल्या आठवणीतल्या
पावसाची
चिंब भिजल्यावर पाठीत दणके मारून डोके पुसलेल्या
पदराची
वास्तल्याचा तो पहिला रंग होता उबदार मुलायम
आकाशी

canvas वर ठेवून होता तो सर्व रंगांच्या साक्षी

नंतर आठवले ते मे महिन्याचे तळपते ऊन
आणि लक्षात राहिलेले सारे मैत्रीचे ऋण
खूप रंग ते, कुठे हिरवा, पिवळा तांबडा तर कुठे होता
जांभळा
अनेक छटा असताना ही भेदभाव होता त्यातला मात्र
आंधळा

यौवनाच्या एका क्षणी आला होता एक सुंदर नाजूक रंग
गुलाबी
हसता हसता त्या रंगांत मन बनले होते मृदू
मोरपिशी
आयुष्यातील प्रत्येक रंगाला आता अर्थ आला निराळा
इतके बेफिकीर चित्र पाहून canvas ही विचारात
बुडाला
मग आला होता क्षण इवल्या इवल्या रंगांचा,
दोन नाजूक मिश्रणाचा, सप्तरंगी क्षणांचा
टपोरी डोळ्यातील पाण्यानी रंग होते भिजलेले
क्षणभंगुर नावच होते चित्राचे, बघता बघता रंगून
गेलेले

मग होता तो रंग ऐहिक यशाचा आणि सुखाचा
रंगसंगतीत गुंफून गेला होता तो कायमचा
तरी देखील बघा आयुष्य उठून दिसेना
canvaas च्या ह्या चित्रामध्ये रंग काहि खिलेना

शोधून पाहिले पुन्हा शेवटी त्या रंगपेटी
होते अजूनही काही रंग पडलेले तिच्यापोटी
आठवले हरीचे रूप चित्ती साकारता मोरपीस पितांबर
आणि मुरली
पूर्णत्व प्राप्त झाले चित्री साधून दिला सर्वार्थ अखेरी

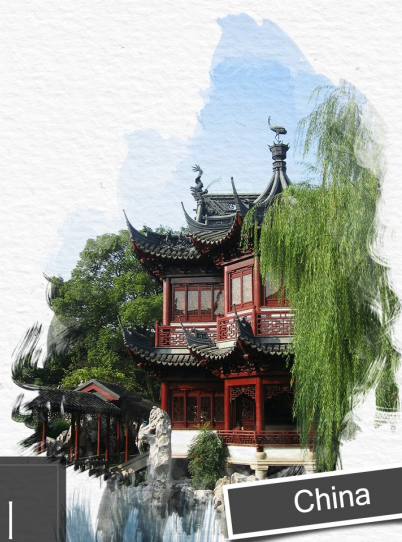
Call us today to begin planning your next vacation!

Kenya

France

China

South Africa

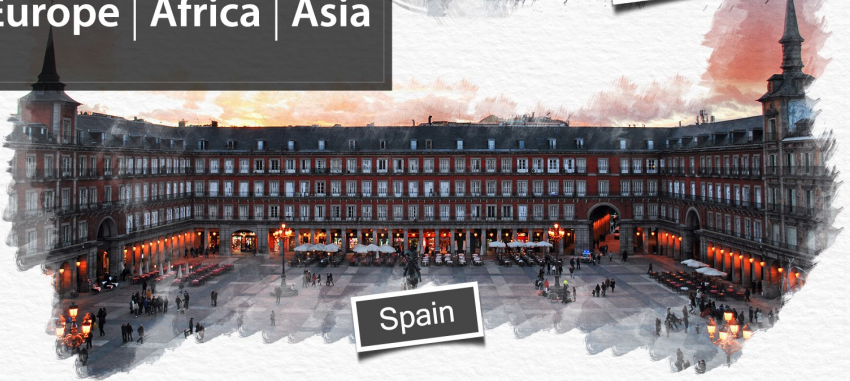

Singapore

Hong Kong

International Escorted Tours For Your Holiday
With Vegetarian or Non-Vegetarian Indian Meals
Choose from fantastic destinations including:
Europe | Africa | Asia

Spain

Jaya Travel & Tours
877-FLY-JAYA
359 5292
www.jayatrans.com

पान १४ वरून चालू खूप खाजगी झाले होते. मला घाम फुटत होता पण तो मात्र अतिशय नम्रपणे सगळे चेंडू सीमा रेषेबाहेर मारत होता... काहीही आडपडदा न ठेवता!

आम्ही दोघेही सत्यसाईबाबांचे भक्त असल्यामुळे, मी तो विषय काढला आणि त्यानी त्या विषयावर मला १५-२० मिनिटे त्याचे खाजगी अनुभव सांगितले. मन प्रसन्न झाले. नंतर अथर्वने त्याच्या Card Magic Tricks दाखवल्या आणि त्यानी त्या Tricks चा यथेच्छ आनंद घेतला. शिवानीने त्याला श्रीला प्रभूपादांची "Bhagavad Gita As It Is" आणि "Journey Home" नावाची

पुस्तके भेट दिली. अक्षतानी "जगन्नाथ पुरी" चा प्रसाद दिला. हे सर्व करत असताना मनाप्रमाणे फोटो व video काढले. सतत हसणारा तो आम्हाला कायमची आठवण देऊन गेला. कशाचीही घाई नव्हती. तो इतक्या प्रेमानी व आपुलकीनी आमच्याशी का वागला ह्याचे मला काहीही कारण माहित नाही. कदाचित तो असाच असावा. त्याचे मोठेपण हे त्याच्या प्रत्येक छोट्या छोट्या कृतीतच आहे.

गाडीतून परत येताना प्रत्येकजण आपापल्या विचारात होता. मी driver च्या शेजारच्या सीटवर बसून लोणावळा, खंडाळा पहात होतो. इतक्यात बाबांनी मागून हाथ माझ्या खांद्यावर ठेवला आणि

म्हणाले "आज तू खूप मोठी इच्छा पूर्ण केलीस, Thank you, God bless you!" बाबांच्या चेहऱ्यावरचे ते भाव जणू मला परमेश्वराचे आशीर्वाद मिळाल्यासारखेच जाणवले आणि ज्यानी हे सर्व घडवून आणले, त्या माझ्या मित्राचे, मी मनातल्या मनात खूप आभार मानले. मी जानेवारीमध्ये परत India ला जातोय. भेटीन बहुतेक परत त्याला, अरे हो, पण त्याला म्हणजे कोणाला हे सांगितले का मी तुम्हाला? जाऊ दे, कोणीतरी म्हणालेच आहे नं - नावात काय आहे? आणि तसेही त्याला तोच राहू दे. कारण त्याच्यासारखा फक्त तोच आहे !

Taal Academy

Learn the versatile Indian classical Kathak Dance

With

Manisha Dongre

Locations:

Bharatiya Temple, Troy & Hindu Temple, Canton

***** *Special batches for Adults and Moms* *****

Contact: Manisha Dongre at 248-740-5915

www.manishadongre.com

प्रेम

प्रेषक - नलिनी प्र. गौरे

विशिष्ट वयानुसार त्यात विविधता येत जाते. जीवनाच्या अवकाशात सप्तरंगी इंद्रधनुसारखे हळूहळू प्रेम पसरते!

हिंदू संस्कृतीत सणवार नातेसंबंधातील प्रेमाचे महत्त्व दाखवून देतात. दिवाळी सण मोठ्ठा नाही आनंदा तोटा! पाडव्याला घरातील दंपती एकमेकांवरील प्रेम भेटवस्तू देऊन, औक्षण करून, द्विगुणीत करतात. तर भाऊबीजेला भावाबहिणी मधील प्रेमाचा प्रत्यय एकमेकांकडे कौतुकाने जमून मुलांबरोबर फटाके फराळासह केलेल्या मौजमजेने येतो. गृहिणी सर्वांचे करण्यात धन्यता मानते अन् इथूनच बाल्यावस्थेपासून सात्विक प्रेमाचे संस्कार मुलांवर सहज होतात. असे म्हणावेसे वाटते की हिंदू संस्कृती आहे महान!

अगदी विधात्याच्या निर्मितीमध्ये सुद्धा प्रथम स्वरूप आविष्कारात अर्धनारी नटेश्वर रूपच दाखवले आहे. त्यामागे परमेश्वराचा संकेत असा की स्त्री पुरुषाचे अतूट नाते शारीरिक प्रेमातून एकत्वाच्या भावनांचे प्रतिक व्हावे! पुराणातील अनेक कहाण्या प्रेम भावनांच्या मायाजालातून उभ्या राहिलेल्या दिसतात. त्यातील बहुतांश शोकांतिका आहेत. सत्यवती

“प्रेम” पृथ्वीवरील सर्वात महत्वाची मनोभावना, जिची निर्मिती होत जाते वाऱ्याच्या झुळूकेसारखी. प्रेमभावना, प्रत्येकाच्या जीवनात पृथ्वीवरील पहिल्या श्वासाबरोबर सुरु होणारी, इतकेच काय गोवत्साच्या हंबरड्यातूनही व्यक्त होणारी. अगदी प्रथम डोळे किलकिले करत बाळ आपल्या गोजिरवाण्या ओठातून हसू लागते अन् मातेचं वात्सल्य प्रेम बहरते. बाल्यावस्थेत केवळ माता-पित्यानीच सर्व काही करावं असा गोड हट्ट सर्वांचा असतो, अशा अनेक प्रसंगातून मानवी जीवनातील प्रेम आकार घेत जाते. हेच बालक जेव्हा छोट्या वयात शाळेत जाऊ लागते तेव्हा आपल्या

सारख्याच समवयस्क मित्रामैत्रीणिंच्या समवेत, एकमेकांच्या खोड्या काढत सहभोजनासह आनंदात प्रेम विकसित होते. दिवसभरातील प्रसंगानुसार आई बाबांना संवंगड्यांच्या बदल गोष्टी सांगत, एकत, प्राथमिक शाळेत मोठ्या दिमाखात प्रवेश घेते. मानसिक भावनांच्यासह सर्वच बाबतीत त्यांच्या बुद्धीचा विकास होत जातो. हळूहळू, जीवनातील हर एक येणाऱ्या प्रसंगातून, अनुभवातून प्रेम विकसित होते. Love is a creation of all attractions towards everything you have seen.

सारख्या कोळी कन्येशी पराशर ऋषींच्या समागमामुळे पुढे महाभारताची निर्मिती झाली. किशोरी अवस्थेत कुंतीला मिळालेल्या वरदानांमुळे कौमारी वयातच तिने छोट्या बालकाला, कर्णाला जन्म दिला, परंतु सूतपुत्र म्हणूनच त्याला जीवन जगावे लागले. दुष्यंत शकुंतला प्रणयातूनही शोकांतिकेचे दर्शन घडते. दुर्वास ऋषींच्या शाप वाणीने दुष्यंताचे विस्मरण, अन् शकुंतलेला, मेनकेसारख्या अप्सरेच्या पोटी जन्म घेऊनही कण्व ऋषींना तिचे पालन पोषण करावे लागले. सीतेसारख्या भूमिकन्येचे पालनकर्ते जनकराजे झाले. "सीताराम" यांचे जीवन एक प्रेमसंन्यासच म्हणावा लागेल. देवाधिकांचीही पृथ्वीतलावर शोकांतिकाच दिसून येते!

प्रेम आंधळं असते असेही म्हटले जाते. कधीतरी चेष्टेत "काय गाढव प्रेम!" म्हणून टिंगलही होते. काव्यात्मक पंक्तींची निर्मिती यातूनच झालेली दिसते! "क्षण एक पुरे प्रेमाचा वर्षाव पडो मरणाचा" अस केशवसुत सांगून जातात. मानवी जीवनात बहुतेकांचा अनुभव असाच दिसून येतो. "ती" किंवा "तो" सब कुछ तुम!... अशा भाबड्या भावनांनी भारावतात! पण "मलमली तारुण्य माझे तू पहाटे पांघरावे" सारखे फारसे कोणाच्या अनुकरणात येत नाही, हे एक

शाश्वत सत्य आहे. तडजोड हीच सोयीस्कर ठरते. प्रेमभावनांचा व्यापारच सदैव दृष्टीस पडतो. मग त्यातूनच विफल प्रेमाची युगुले निर्माण होतात - हिर रांझा, लैलामजनू, इत्यादी. बालकवींची "ती फुलराणी" रवीकिरणांशी नाते जोडते. एक मधुरामिलन मनाला आनंद देते पण यापेक्षा विरहगीतांची निर्मिती अधिक होताना दिसते. केशवसुतांची "सतारीचे बोल" मानवी व्यक्तिमत्त्वाच्या भावनांचा शाश्वत अविष्कारच म्हणावा लागेल. मानवी जीवनात अशा भावनांचे चित्रण कथा वाङ्मय - नाट्यकृतीतून व्यक्त झालेले पाहून समाज सुखी होतो. उदाहरणार्थ : लग्नाची बेडी, प्रेमा तुझा रंग कसा. पु.ल. देशपांड्यांचे - "असा मी असामी" ...एका सामान्य कारकुनाचे शब्दचित्र प्रत्यक्ष उभे करते अन् खळखळून हसू फुटते!

इतिहासात सामाजिकता धुडकावून वागणारे प्रेमियुगुल असं बाजीराव मस्तानीला म्हणता येईल. पुरातनकाळच्या रुक्मिणी कृष्ण प्रेमविवाहातील सुखदेव (ब्राम्हणाच्या) तर्फे निरोप पाठवणारी रुक्मिणी, दुष्यंताच्या प्रणयाला साथ देणारी शकुंतला ह्या सामाजा विरुद्ध बंड करणाऱ्या प्रेमिकांचे उदाहरणच म्हणावे लागेल.

परिवर्तन हा सृष्टीचा नियम प्रेमातही आलाच. या संदर्भात आधुनिक स्थित्यंतर झालेले दिसते. १९ व्या शतकात अगदी बालपणीच माता-पिता आपल्या मुलांचे विवाहाचं नाते मनांत योजून ठेवीत. मग थोड्याश्या किशोरवयांतच एकत्र आल्याने त्यांची मनोमिलनाची भावना रुजली जात असे. त्यामुळे एक आदर्श कुटुंब संस्थेची निर्मिती होत गेली. पण स्त्री जशी साक्षर बनली तसे हे चित्र बदललेले दिसते. आता शैक्षणिक स्थित्यंतरामुळे ही पूर्वपद्धती बदलून आधुनिक स्वरूपात आली आहे. तरुण वयात महाविद्यालयात शैक्षणिक उन्नतीबरोबरच साहचर्याने एकमेकांबद्दल तरुणसुलभ आकर्षणातून सुसंकृत जीवनाची एक आदर्श जीवन निखालस प्रेमावर निर्माण होताना दिसते. आधुनिक भौतिक ज्ञानाबरोबरच सुसंगत अशी एक आदर्श जीवनपद्धतीमुळे भारतीय संस्कृती सर्व जगांत रुजू पहात आहे. भारतीय शाश्वत संस्कृतीची उज्ज्वल परंपरा राखणारे प्रेम पाहून मन भरून येते!

Best Wishes from Usha & Suresh Mangrulkar

Montessori Schools

Voted one of 10 Best Stellar Schools by Metro Parent

(For 18 mos. - Grade 5)

Lakes Area Montessori

Walled Lake
248-360-0500

Bloomfield Maples Montessori

West Bloomfield
248-661-0910

Enroll Now for Summer & Fall

Montessori Summer Camp: June 16 – August 1, 2014

www.mimontessori.com

च
वी
नंखा
णा
रत्या
ला

नानकटाई

- मृण्मयी बंगाळ

नानकटाई

त्याला म्हटलं,

"शाब्बास!! आता पुढच्या मुहूर्ताची वाट बघ!"

साहित्य

१/४ कप बटर (unsalted - at room temperature)

१/४ कप साखर

१/२ कप मैदा

५-६ पिस्ता (पावडर करणे)

चिमूटभर बेकिंग सोडा

कृती

बटर आधी फ्रीज मधून बाहेर काढून room temperature ला आणावे. Microwave करू नये. एका भांड्यात साखर आणि बटर घ्यावे. त्यात मैदा, बेकिंग सोडा चाळून घ्यावे, वेलदोडा पूड टाकून पीठ मळावे आणि ३० मिनिटे झाकून ठेवावे

अव्हन ३५० F ला प्रिहित करावे मळलेल्या पीठाचे छोटे गोळे करून त्यांना तळहाताने मध्ये किंचित दाबावे (पुरी लाटण्या आधी करतो तसे) आणि मधोमध पिस्ता पावडर किंचित दाबावी बेकिंग ट्रे मध्ये हे गोळे ठेवावे आणि १०-१२ मिनिटे बेक करावे.

खुसखुशीत नानकटाई तय्यार!

माझ्या साडे चार वर्षांच्या मुलासाठी 'वेगळे काय खायला करायचे' हा माझी झोप (दुपारची) उडवणारा प्रश्न! एक दिवस नानकटाई करायची हुक्की आली. म्हटलं मुलाला आवडली तर उत्तम, नाही आवडली तर आपलीच! Perfect win-win situation!! थोड्याच वेळानंतर नानकटाई तयार झाली. आयुष्यात प्रथमच केलेली नानकटाई दिसायला छान झाली होती आणि चवीला तर एक नंबर!

मग आमचे छोटे हिरो शाळेतून घरी आले. नानकटाई बघून म्हणाले "हे काये?" ... मी

सांगितले 'नानकटाई'. "मला नक्को"... "वेगळीच दिसते". हे त्याचं टिपिकल --- 'आज काहीतरी वेगळं कर' म्हणायचं वेगळं केलं की म्हणणार 'हे काहीतरी वेगळंच आहे'

मग काय ... मी आणि नवऱ्याने चहा सोबत मस्त नानकटाई हाणली. पार अगदी शेवटची एक उरली असताना मला उगीच वाटले, एखादा तरी घास आपल्या पिल्लाने ट्राय केला पाहिजे, न का आवडू देत. मी त्याला बळच एक शेवटची नानकटाई खायला लावली आणि म्हणतोय कसा ..."आई अजून दे"

महाराष्ट्र मंडळ, डेट्रॉइट

MICHIGAN PHYSICIANS GROUP

Michigan Physicians Group builds strong partnerships with patients and their families to promote health, wellness and long life.

We provide a continuum of health care services with specialization in family practice, internal medicine, cardiology, neurology and nuclear medicine.

We think creatively and act compassionately to ensure optimum patient outcomes and we distinguish our practice with a focus on patient education and communication.

For a healthier tomorrow, call today for an appointment with one of the Michigan Physician Group doctors below. New patients and walk-ins are welcomed at all of our sites.

OUR PHYSICIANS

Dinesh M Shah, M.D., FACC, Cardiology and Internal Medicine
 Rita Shah, M.D., Internal Medicine
 Vishnu Reddy, M.D., Internal Medicine
 Jose Hernandez, M.D., Internal Medicine
 Basil J. Marella, D.O., Family Practice
 M J Knapp, D.O., Family Practice
 Alka Y Shah, M.D., Neurology and Nuclear Medicine
 Zef Lucaj, M.D., PhD, Clinical Neurophysiology
 Neelum Gupta MD Internal Medicine
 Rema Menon, PA
 Bo Duanmu, PhD, PA

OUR LOCATIONS

BERKLEY CLINIC

2905 W. 12 Mile
 Berkley, MI 48072
 Ph: (248) 541-0770
 Fax: (248) 541-6862

MADISON HEIGHTS

30855 John R Road
 Madison Heights, MI 48071
 Ph: (248) 583-0100
 Fax: (248) 583-4894

COMPTON CLINIC

14325 Middle belt
 Livonia, MI 48154
 Ph: (734) 427-9222
 Fax: (734) 427-6316

TROY OFFICE

2025 west Long Lake Road
 Troy, MI 48098

पालकाचे कबाब

- अनुराधा नाईक

ध्यावे

३) हे वाटण मध्यम वाडग्यात घालावे. यात आलं, मॅश केलेले बटाटे, धणेपूड, जिरेपूड, गरम मसाला, आमचूर पावडर, कॉर्न फ्लोअर आणि मीठ घालून मिक्स करावे.

४) हाताला तेल लावून घ्यावे आणि मिश्रणाचे मध्यमसर समान गोळे करून गोल आकार द्यावा. पृष्ठभाग)सरफेस एकदम प्लेन असावा. तयार कबाब किंचीत दाबून चपटे करावे आणि एका बाजूला काजू चिकटवावा. मिडीयम-हाय आचेवर गुलाबीसर रंग येईस्तोवर तळावे.

टीप:

१) बटाटे व्यवस्थित मॅश करून घ्यावे, गुठळी राहू देवू नये.
२) मिश्रण गरजेइतके कोरडे राहण्यासाठी पालक नीट पिळून घ्यावा. तसेच मटार वाफवल्यावर व्यवस्थित निथळून घ्या. कारण मिश्रण ओलसर झाले तर जास्त कॉर्न फ्लोअर घालावे लागेल आणि त्यामुळे चव बिघडेल.
३) जर एकदम हिरवेगार कबाब हवे असतील तर किंचित (लहान चिमटी) (हिरवा रंगही घालू शकता).

वेळ : ४० मिनीटे

नग : १० ते १२ मध्यम कबाब

साहित्य:

१५ ते २० पालकाची पाने
२ मध्यम बटाटे, उकडून सोललेले व मॅश केलेले
३/४ कप मटार, वाफवलेले
२ ते ३ हिरव्या मिरच्या, एकदम बारीक चिरून
२ टेस्पून कॉर्न फ्लोअर
१/२ टिस्पून आले पेस्ट
१ टिस्पून धणेपूड
१/२ टिस्पून जिरेपूड
१/२ टिस्पून गरम मसाला
१/२ टिस्पून आमचूर पावडर
चवीपुरते मीठ
तळणासाठी तेल

८ ते १० काजू पाकळ्या (विलग करून) (ऐच्छिक)

कृती:

१) सर्वप्रथम पालकाची पाने ब्लांच करून घ्यावीत. साधारण २ ते ३ कप पाणी उकळण्यास ठेवावे. पाणी उकळले की पालकाची पाने घालावीत आणि २ मिनीटे चमच्याने ढवळावे. नंतर पाने गरम पाण्यातून काढून गार पाण्यात बुडवावीत.
२) हलकेच पालकातील पाणी पिळून घ्यावे. नंतर लहान मिक्सिमध्ये घालावीत. त्यात वाफवलेले मटार, हिरव्या मिरच्याही घालाव्यात. पाणी न घालता किंचित भरडसर वाटून

Thank You

“ Thanks for your continued business & referrals which has helped me to achieve a rare level of success in the Real Estate Profession. Among the over one million Realtors I have been ranked in the **Top 1%** across the country.

Please send me your email Id to dave@pdave.com to receive a free monthly market report & free / discounted tickets for the cultural Programs. ”

For Residential, Commercial & Investment needs
Contact Your Reliable Realtor:

PIYUSH DAVE

Cell : 734 620 2233

Website : www.pdave.com

Email : dave@pdave.com

Assisting Individuals with their Accumulation and Protection of Assets over 20 Years

At Michigan Financial Companies, we focus on addressing the financial needs of individuals and families. We understand and have the experience and resources to help you make the most of your earnings and accomplish your goals for the accumulation and protection of your assets.

Solutions available include:

- ◆ Retirement Funding Strategies
- ◆ Asset Accumulation and Protection
- ◆ College Education Savings Plans
- ◆ Life Insurance
- ◆ Long Term Care Insurance
- ◆ Tax Strategies Related To Investments*
- ◆ Disability Income Insurance
- ◆ 401(k) Rollovers

Find the solutions that are right for you.

For more information, please contact:

*The financial analysis and recommendations are not intended to replace the need for independent tax, accounting, or legal review. Individuals are advised to seek the counsel of such licensed professionals. Registered Representative/Securities offered through Signator Investors, Inc., Member FINRA, SIPC. Michigan Financial Companies is an independent firm affiliated with John Hancock Financial Network. Offering John Hancock Insurance Products. 28411 Northwestern Highway, Suite 1300, Southfield, MI 48034. (248) 663-4700 225-20120905-116426

MICHIGAN
FINANCIAL COMPANIES

"Built On A Relationship Of Trust"

रांगोळी

- भारती मेहेंदळे

हयाला चित्रकला छान येणे आवश्यक नाही. यंदा सर्व हौशी कलाकारांना घेऊन एक मोठी रांगोळी कलाकृती करण्याचा माझा मानस आहे. तरी ज्यांना ही रांगोळी शिकण्याची इच्छा आहे त्यांनी यावर्षीच्या गणपतीमध्ये रांगोळी team मध्ये नावे द्यावीत.

लहानपणापासूनच मला चित्रकला आणि रांगोळी मनापासून आवडायची! लहानपण वाड्यात गेल्यामुळे रोज दारापुढे सडा - रांगोळी करायची असा परिपाठ असायचा. त्यातून माझे वडील, काका, आत्या, आजी सर्व जण कलाकार! आईकडून ठिपक्याची, तर बाबांकडून free hand असा माझा रांगोळी शिक्षणाचा प्रवास सुरु झाला. शाळेत हळदी-कुंकू समारंभात, गणपती उत्सवात मी रंग भरून मोठ्या मोठ्या रांगोळ्या काढू लागले.

हळू हळू रांगोळी स्पर्धात बक्षिसे मिळू लागली तसा माझा उत्साह आणखी वाढला. पानाफुलांची रांगोळी, धान्याची रांगोळी, पाण्यावरची रांगोळी, पाण्याखालची रांगोळी

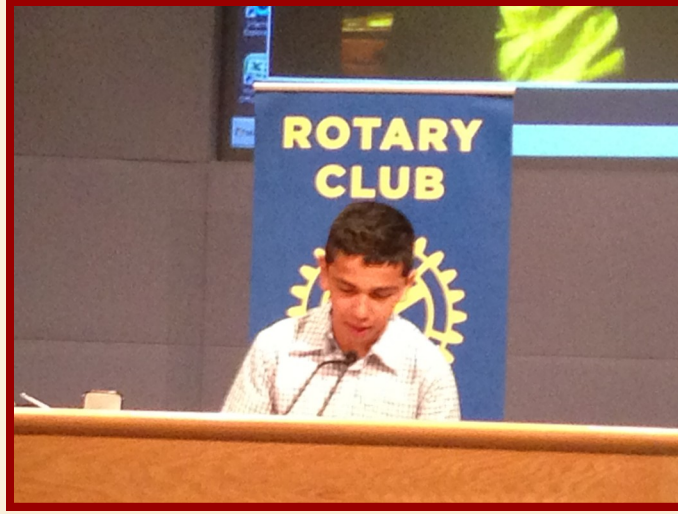
असे विविध प्रकार करून पाहू लागले. नंतर "संस्कारभारती" ची जाड रेघेची रांगोळी शिकून घेतली. हया रांगोळीचे वैशिष्ट्य असे की अगदी साध्या सोप्या आकारांचा वापर करून ही रांगोळी कितीही मोठी काढता येते आणि जागा असेल तशी ती वाढवता येते. १. ठिपका २. तुरा ३. चक्र ४. शंख ५. गोपद्म ६. पट्टा हे फक्त ६ आकार वापरून रंग न भरता कोणत्याही गडद पार्श्वभूमीवर ही रांगोळी छान दिसते. रंगीत रांगोळी काढायची असल्यास या रंगांचा base तयार करून मग त्यावर पांढऱ्या रंगाने रांगोळी काढतात. ही शिकायला अत्यंत सोपी आणि थोड्या सरावाने पटापट मोठी रांगोळी तयार होते.

**हा अंक आपणा
सर्वांना आवडेल
अशी अपेक्षा!
वाचून स्वतःच
काही लिहावसं
वाटलं तर जरूर
लिहा. आम्ही पुढील
अंकात त्याला
प्रसिद्धी देऊ!**

The Canvas of a Million Colors

- Anuj Arkatkar

Cradled gently in the hand of an artist was a palette of which black was the sole paint.

The masterful artist with a brush of unparalleled precision, unleashed his finest strokes on the
canvas before him.

The result was not the masterpiece he imagined.

A black and white sun rising above, a black and white field of flowers beside a black and white

A monochrome world That world was once America, closed off to so many possibilities.

But the artist realized something and added to Ms palette.

Reds and yellows and blues, Colors.

As the brush landed on the canvas, the world was reformed The blues filled the deep sea.

The yellows crowned the majestic sun. The feds illuminated the glowing sky. The purples and
the greens brought life to the flowers and trees With every trickle of color that was added, the
painting evolved.

The color wheel is no different from the world.

Each part has a purpose.

In America, all colors are welcome, and the brush never stops painting.

Protecting
your dreams
and hopes
since 1845

Warm Diwali Greetings From
Jay Sharma
Agent, New York Life Insurance Company
The Company You Keep®

Proud to serve the
Indian community in
The United States

New York Life Insurance Company
51 Madison Ave
New York, NY 10010

www.newyorklife-india.com
jsharma@ft.newyorklife.com
Jay Sharma
1350 W. Centre Ave, Suite 200
Portage, MI 49024
(269) 806-5905

517903 CV EXP: 9/12/2015

Life Insurance. Retirement. Investments.

KEEP

GOOD

GOING

NEW
YORK
LIFE

Congratulations to
MAHARASHTRA MANDAL OF DETROIT

From
Hema and Avinash Rachmale
Of the Lakeshore Group of Companies

LAKESHORE GLOBAL

Lakeshore Global

Infrastructure Contractors

LAKESHORE

Engineering, Pvt. Ltd. India

Lakeshore Engineering

General Contractors

**LAKESHORE
HEALTHCARE GROUP**

Where your comfort, dignity and good health is our business!

Lakeshore Healthcare

Nursing Home & Managed Care

SKY

Sky Group Grand, LLC.

Real Estate Group

7310 Woodward Avenue, Detroit Michigan, 48202

313.989.4141 www.lgcorp.com